

Kazimierz Kaeppele

Sprawozdanie z posiedzenia Naczelnej Rady Adwokackiej w dniach 19 i 20 marca 1977 r.

Palestra 21/5(233), 111-113

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

5. Na pierwszym posiedzeniu po zgromadzeniu delegatów rada adwokacka powinna dokonać wnikliwej oceny jego przebiegu. Należy zwrócić uwagę na następujące zagadnienia:
- trzeba przypomnieć, że obecność delegata na zgromadzeniu jest obowiązkowa, a nieobecność wymaga pisemnego usprawiedliwienia i ustosunkowania się do tego rady adwokackiej,
 - przy analizie rzeczowej przebiegu zgromadzenia delegatów pożądane jest rozpatrywanie poruszonych spraw pod względem tematycznym, a więc: legislacja, wykonywanie zawodu, zespoły adwokackie, szkolenie i doskonalenie zawodowe, etyka i godność zawodu, sytuacja ekonomiczna, sprawy socjalno-bytowe, sprawy samorządowe i organizacyjne, sprawy różne. Tak zgrupowane i usystematyzowane wypowiedzi, dezyderaty i wnioski posłużą radzie adwokackiej do ukierunkowania swojej pracy i odpowiedniej korektury lub uzupełnienia planów pracy.
- Analiza zgromadzenia delegatów (w formie pisemnej i zamieszczona w protokole posiedzenia rady) wraz z protokołem zgromadzenia delegatów jest przesyłana do Prezydium NRA w nieprzekraczalnym terminie 1 miesiąca od daty zgromadzenia delegatów. Pozwala to Prezydium NRA dokonać oceny zbiorczej i wyciągnąć odpowiednie wnioski do dalszej pracy samorządu adwokackiego.
6. Należy zwrócić uwagę, że redakcja „Palestry” chętnie zamieszcza informacje o zgromadzeniu delegatów, z tym tylko zastrzeżeniem, że informacja ta nie może przekraczać 3—4 stron maszynopisu oraz że powinna być rzeczowa, a więc bez podawania akcentów grzecznościowego ceremoniału. W interesie rad adwokackich leży, aby notatka taka została opracowana bezpośrednio po zebraniu i wysłana do Redakcji niezwłocznie.

adw. Edmund Mazur
sekretarz NRA

D.

Sprawozdanie z posiedzenia Naczelnej Rady Adwokackiej w dniach 19 i 20 marca 1977 r.

Bezpośrednio po konferencji samorządowej¹ w dniach 19 i 20. marca 1977 r. odbyło się w Domu Pracy Twórczej Adwokatury w Grzegorzewicach plenarne posiedzenie Naczelnej Rady Adwokackiej pod przewodnictwem prezesa NRA adw. dra Zdzisława Czeszejki. W posiedzeniu wzięł udział nacelnik Samodzielnego Wydziału d/s Adwokatury w Ministerstwie Sprawiedliwości Edward Jachczyk. Ośrodek Badawczy Adwokatury reprezentował kierownik OBA, członek NRA adw. Witold Bayer. Z ramienia „Palestry” uczestniczył w posiedzeniu sekretarz Redakcji adw. Stefan Mizera.

Tematyką posiedzenia była sprawa opłat za czynności zespołów adwokackich (sprawa ta została wprowadzona do porządku dziennego na posiedzeniu) oraz

¹ Konferencja samorządu adwokackiego odbyła się w dniach 17 marca br. w Warszawie oraz w dniach 18 i 19 marca br. w DPTA w Grzegorzewicach.

sprawy finansowo-budżetowe. Poza tym na porządku dziennym posiedzenia znajdowały się również sprawy organizacyjne, a wśród nich informacja ze strony Prezydium NRA.

Po otwarciu posiedzenia i wstępnych czynnościach dotyczących porządku dziennego informację o realizacji samorządowego programu kadencyjnego oraz o przygotowaniach do zebrań delegatów izb adwokackich w 1977 r. złożył w imieniu Prezydium sekretarz NRA adw. Edmund Mazur.

Prezes NRA adw. dr Zdzisław Czeszejko, nawiązując do wystąpienia Wiceministra Sprawiedliwości Adama Zborowskiego na konferencji samorządowej² (mówiąc na temat doskonalenia prawa, Minister poruszył także sprawy legislacyjne dotyczące ustroju adwokatury i przepisów związkowych oraz rozporządzenia o zmianie zasad wynagradzania za czynności zespołów adwokackich), stwierdził, że nowe rozporządzenie o opłatach za czynności zespołów adwokackich ma przynieść adwokatom poprawę sytuacji ekonomicznej. Przeciętą miesięcznego wynagrodzenia ma wzrosnąć do kwoty ok. 8000 zł. Nowa taksa ma również przynieść zrównoważenie zwiększonych wydatków związanych z obciążeniami zespołów i wyższymi kosztami samorządu. Ma wreszcie umożliwić podwyższenie wynagrodzeń aplikantów adwokackich.

Założeniem taksy jest modyfikacja stawek i wprowadzenie opłat za czynności dotychczas nie objęte przepisami o opłatach, jak również możliwości podwyższenia stawek do 100%, jeżeli jest to uzasadnione charakterem sprawy.

Według założeń kierownictwa resortu sprawę taksy należy połączyć z utworzeniem funduszu rozwojowego Ministerstwa Sprawiedliwości, który miałby stanowić zbiorcze zaspokojenie potrzeb w zakresie doskonalenia kadr prawniczych i spełniać międzyorganizacyjne funkcje ze względu na udział w nim sądów, prokuratury i arbitrażu. W świetle relacji Wiceministra Zborowskiego na ten temat budżet może zastrzeżenia i wątpliwości mechanizm tworzenia funduszu.

Problematyka legislacyjna, a w szczególności spodziewana zmiana przepisów rozporządzenia o opłatach za czynności zespołów adwokackich oraz sprawa utworzenia celowego funduszu doskonalenia kadr prawniczych, wywołała bardzo ożywioną dyskusję. Jeśli chodzi o nową takse, to w dyskusji wyrażono obawę, czy podwyżka stawek da spodziewane efekty ekonomiczne. Zwracano przy tym uwagę na ogólną tendencję do spadku liczby spraw w zespołach z jednej strony oraz na zwiększanie się liczby spraw w sądach bez udziału adwokatów jako obrońców i pełnomocników – z drugiej. Wprowadzenie do taksy przepisu o możliwości podwyższenia stawek w uzasadnionych wypadkach przez kierownika zespołu byłoby wystarczającą korekturą taksy. Wskazywano również na to, że poprawy ekonomicznej należy szukać w obniżce kosztów własnych i ciężarów ponoszonych przez adwokatów (podatki, świadczenia ubezpieczeniowe, czynsze). Wypowiadając się na temat koncepcji funduszu rozwojowego Ministerstwa Sprawiedliwości, dyskutanci nie negowali w zasadzie samej idei utworzenia takiego funduszu mającego służyć doskonaleniu i rozwojowi kadr prawniczych, jednomyślnie jednak wypowiadali się przeciwko proponowanemu sposobowi tworzenia funduszu. Różna była motywacja tego stanowiska, głównie jednak wskazywano na to, że sprawa taksy jest nie tylko problemem wynagrodzeń, gdyż zawiera w sobie także cały kompleks zagadnień ekonomiczno-społecznych (w szczególności takie sprawy, jak urzędówki, aplikacja, lokale, technizacja pracy, koszty administracyjne, płace, sprawy socjalne i emerytalne, inwestycje) i dopiero w świetle całego tego kompleksu można prawidłowo ustosunkować się do taksy jako do problemu również politycznego.

² Sprawozdanie z tej konferencji zamieszczone jest dalej na str. 113–116.

Po przedyskutowaniu nowych rozwiązań w sprawie opłat za czynności zespołów adwokackich Naczelna Rada Adwokacka — zgodnie z propozycją Komisji Wnioskowej³ — zajęła stanowisko w podjętej jednogłośnie uchwale.

W dalszym toku obrad, po wysłuchaniu sprawozdania skarbnika NRA adw. J. Gniewiewskiego i po przyjęciu do wiadomości sprawozdania Komisji Rewizyjnej, podjęto uchwałę w sprawach finansowo-budżetowych.⁴ W uchwale tej zatwierdzono wykonanie budżetów za rok 1976: Naczelnej Rady Adwokackiej, Centralnego Funduszu Szkolenia Aplikantów Adwokackich, Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej i „Palestry”, udzielono absolutorium Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej i zatwierdzono preliminarze NRA, CFSAA, FSK i „Palestry” na rok 1977.

Podjęto nadto dwie uchwały, a mianowicie w sprawie wynagrodzeń aplikantów adwokackich oraz w sprawie zapomóg wypłacanych emerytom i rencistom z FSK.

Uchwała NRA z dnia 16.X.1976 r. przewidywała podwyższenie wynagrodzeń aplikantów adwokackich. Analiza tego zagadnienia wykazała, że podwyżka tych wynagrodzeń byłaby możliwa bądź przez podwyższenie składki na CFSAA, bądź też przez wzrost obrotów zespołów adwokackich i zwiększenie tym samym wpływów na CFSAA, co łączy się z kolei z nową taksą. Wobec braku możliwości załatwienia tej sprawy w chwili obecnej rozstrzygnięcie problemu regulacji wynagrodzenia aplikantów adwokackich postanowiono odroczyć.

Podwyżka świadczeń emerytalnych i rentowych powoduje obniżenie zapomóg wyrównawczych, wypłacanych emerytom i rencistom oraz członkom ich rodzin na podstawie przepisów regulaminu Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej przy NRA. Mając jednak na uwadze wzrost kosztów utrzymania, a także potrzebę zapewnienia osobom otrzymującym najniższe emerytury i renty korzyści z podwyżek zaopatrzenia, postanowiono z dniem 1.V.br. wstrzymać obniżanie zapomóg wyrównawczych wypłacanych z FSK.

Po podjęciu tych uchwał obrady Naczelnej Rady Adwokackiej dobiegły końca.

Zamykając posiedzenie prezes NRA podziękował obecnym za aktywne uczestnictwo w obradach.

adw. Kazimierz Kaeppele

³ Skład Komisji Wnioskowej: przewodniczący — dziekan S. Warcholik; członkowie — dziekan C. Bielicki i dziekan M. Dubois.

⁴ Uchwała ta jest publikowana na str. 105—106.

E.

Sprawozdanie z konferencji działaczy samorządu adwokackiego w dniach 17—19 marca 1977 roku

W dniach od 17 do 19 marca 1977 r. odbyła się w Warszawie (17.III.br.) i w Domu Pracy Twórczej Adwokatury w Grzegorzewicach (18 i 19.III.br.) konferencja działaczy samorządu adwokackiego. Urządzanie tego typu konferencji szkoleniowych z tematyką niezbędną do kierowania działalnością izb przewidziane jest w programie działania samorządu adwokackiego w kadencji 1976—1979 r. (*vide* uchwała NRA z dnia 16.X.1976 r. oraz uchwała wykonawcza Prezydium NRA z dnia 28.X.1976 r. — „Palestra” z 1976 r. nr 12).